

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIV. De Familia vide supra Cognatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

cur. adspir. Hinc fit, ut qui publica fama seductus, falsum denunciavit, debeat excusari. l. fin. & ibi Bartol. ff. de hered. instit. l. cum quidam 30. §. quod dicitur 3. de Acqu. hered. Bald. in add. Specul. de accus. vers. sed an fama, Alex. consil. 96. p. 3.

Quod tamen limitandum restringendumque ad casum, quando fama procedit à personis fide dignis, vide Bertach. in repert. sub hac voce. quod si enim temerarius rumor fuit, facile credendum non est. cap. 2. extr. de cohab. cler. cap. 5. de eo, qui cog. cap. 6. de fid. instrum. alioquin enim, inquit Fabius Quintil. declam. 18. fraude inimicorum falsa vulgantium saepe fama noceret etiam innocentibus. fama saepenumero indignitas initium, credulitas incrementum dat. Sicut autem vulgato rumori non temerè adhibenda fides; ita nec quidquam probat, nisi ortum habeat ex probabilibus causis. Petr. Phil. Cornæus in consil. 130. incip. Eleganter. in lit. F. in quarta parte. Aut alia probatio valde sit difficilis. Bart. in l. siquidem 5. Cod. solut. matrim. & in l. continuus 137. §. 2. de V. O.

II.

Fama notorium non facit, sed ut cautius scriptum est, in cap. ex literis 32. extr. de iurej. quasi notorium, Cujac. in recit. ad cap. 7. extr. de cohabit. Clericorum.

III.

Fama plenè probat in antiquis. Cravett. de antiq. temp. Part. 1. n. 302. non verò in causâ matrimoniali, nec in criminali, licet fama accedat unus testis. Dec. consil. 123. & 210. Neque sufficit fama sola ad torturam, nisi alia concurrant indicia & reus aliàs sit suspectus, so der Beschlagte ci nes bösen Leumuths und sonst verdächtig ist. Const. Crimin. art. 25. ibique Zieriz. Besold. ibes. pract. verb. Gerüchte.

IV.

Fama ab inimicis orta non præjudicat. Bursat. consil. 20. n. 36. vol. 1.

V.

Quibus charitas & reverentia debetur, eorum fama & existimationi parcendum est. l. 1. §. ostendimus. de suspect. tut. ubi Wel. parat. n. ult.

VI.

FAMA bona est thesaurus inæstimabilis, Baldus in l. 1. col. 4. Cod. de confessis, quem refert Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. q. 3. n. 92. Et est maximum bonum, per ea, quæ tradit Franc. Ant. à Soufa in relect. de censuris Bullæ Cæne, cap. 13. disp. 70. n. 3. & ideo melius est nomen bonum, quàm divitiæ multæ, Proverb. 22. Mascard. de probat. conclus. 234. & seq. & concl. 1219. n. 9. & 10. Sayr. in clavi Regia. lib. 11. cap. 3. n. 1. Plura de hoc Surd. consil. 68. n. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 875. n. 21. Prodest enim multum bona fama, & expurgat omnem suspicionem, Cravett. consil. 145. in fin. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. F. concl. 69. n. 17. in tantum, ut

crudelis dicatur, qui negligit suam famam, Anchar. consil. 188. Visis consiliis n. 6. Covarruv. lib. 1. var. cap. 2. n. 8. in pr. vers. quibus suffragatur. Dominicus Arumæus decis. 13. n. 60. lib. 2. Thomas Trivisan. decis. 10. n. 15. lib. 1. cum periculum infamæ æquiparetur periculo mortis, Alexand. consil. 133. circa executionem. n. 8. lib. 6. Cardin. Tusch. d. concl. 69. n. 20. [& vita & fama pari passu ambulante. l. 9. ff. de manumiss. vindict. l. 7. §. 1. l. 8. §. 2. quod met. caus. l. eorum. 4. ibi, cuiusque salus aut existimatio. C. de Malef. & Mathem. l. 9. in princ. ibi, capitis fameque periculum. de fideicom. libert. l. 26. Si quis omiff. caus. test. vide omnino Kremberg. de necessar. defenf. q. 8. n. 82. Unde & Fama plus est custodienda, quàm oculi, & mortaliter peccat, qui eam non defendit jure. can. sent. 51. & cap. non sunt audiendi 56. n. quest. 3. omnique emolumento pecuniario præponderat, l. 104. de Regulis Jur. Explicationis causa notandum, quod quotiens jura famam & vitam comparant, per intensiorem de fama loqui; nam in rei veritate hæc duo revera non procedunt à pari, nec rectè comparantur, l. 38. §. 9. ibi: Nam cuius fama, multo magis vitæ parcendum. ad Legem Jul. de Adult. Aut certè argumentum ab æquiparatis non est admittendum, quando subest diversa ratio, l. 60. §. 1. ibi: sed hoc dissimile est. de Condict. indeb. Vitæ enim periculum longè majus est periculo honoris; honorem enim læsum vindicare legitimis possumus remediis: non etiam vitam recuperare. Kremb. d. q. 8. num. 36. & seqq. vid. omnino Wef. de Proc. n. 5. post med.]

CAP. XIV.

De Familia vide supra Cognatio.

Axioma 1.

Familia gaudet privilegiis patrisfamilias, Glossa in l. 2. C. de Episcop. & Cleric. & in l. restituenda 6. C. de Advoc. divers. judic. Dignitatem autem familia masculi, non femina conferunt l. 1. §. pen. de ventre inspic. Jac. Aren. & Cyn. in l. publico 1. C. ad Leg. Jul. de Adult. Bald. in l. maximum 4. Cod. de lib. præteritis.

II.

Pro conservatione familiae testator potest prohibere, ne res aliqua extra familiam alienetur. Romulej. in l. filiusfam. 114. §. 14. ff. de leg. 1. Et ob eam causam rectè masculi præ feminis bona familiae retinent, & feminae recipiunt æstimationem suæ portionis, Wesembec. consil. 51. vol. 2. add. Decian. consil. 6. 7. vol. 1. Familiarum enim digni-

gnitas non per feminas, sed masculos dicitur conservari. Curt. sen. Conf. 40. n. 2.

CAP. XV. De Familiaritate.

Axioma I.

Familiaris inimicus pessimus est retributor: Et nulla pestis efficacior est ad nocendum, quam familiaris inimicus. l. data jam 27. C. de donat. quia homo non sibi praeceperat ab eo. Minus enim jacula feriunt, quae praevidentur. Abb. in cap. Et si Judaeos 13. de Judaeis. Adde gloss. in cap. si inimicus. super verbo. Hostis. distinction. 93. & Bartolus in l. 2. Cod. de indicione. Damas regul. 53.

II.

Ex nimia familiaritate contemptus dignitatis oritur. l. 19. de offic. praesid. & Abb. in cap. Et si Judaeos 13. de Judaeis. addit, hoc fieri inter rusticos & fatuos, non inter prudentes, quia inter sapientes parit familiaritas benevolentiam & amicitiam: nam confabulatio & conjunctio inducit & conservat amicitiam, ut refert Aristoteles lib. 8. Ethicor. & auget affectionem, ut in l. 4. C. de Cust. pec.

CAP. XVI. De Famulis.

Axioma I.

Famulus annalis debet habere salarium in fine anni. Bald. in l. 2. C. locat. & censetur reconductus pro salario solito. Bald. in l. 19. ff. de Jure Dor.

III.

Qui rem domino non jubenti per famulum mittit, omnino tenetur, si famulus aufugiat. Hippol. de Marfil. sing. 430.

III.

Gesta à famulo praesumuntur gesta mandato domini. Viv. 2. decis. 37.

IV.

Famulus non obediens non debet habere salarium. Bart. in l. 32. ff. de excus. tut.

CAP. XVII. De Favore vid. infr. De Gratia. Supra De Actore.

Axioma I.

Favorabilior debet esse judex in absolvendo, quam in condemnando. l. favorabiles 125. de Regula Juris. l. si praes 32. ff. de pæn. l. Arrianus 47. de Obligat. & Alii.

II.

In favorabilibus personae ita juvande sunt, ne tamen iustitia laedatur. c. 6. extr. de donat. inter vir. & uxor. l. 4. C. de emancip. liber. ratio, quia nulli hominum jus suum detrahendum. l. 2. de his qui sui vel al. jur. l. 31. §. 1. vers. & probz. Deposit. elegans hujus rei exemplum occurrit in cap. ex tenore 11. de foro compet. ibi: sic sumus viduis in

justitia debitores, ut tamen aliis injustitiam facere non debeamus: & in cap. 6. de donat. inter vir. & uxor. ibi: licet etiam Ecclesia in causa viduarum se favorem debet exhibere; contra iustitiam tamen non est vis favor Ecclesiasticus concedendus: nec abhorrent ab hac sententia juris canonici civiles constitutiones: sic graviter olim prator, ne dum in favorem partus mulieri possessionem pollicetur, aliis prae occasionem praebeat. in l. 1. si vent. nom. mul. in poss. prospexit, ratio, quia quemadmodum facilis est circa possessionem dandam mulieri, ita calumniam ejus non debuit relinquere impunitam, l. 1. in princ. Simul. vent. nomine.

III.

FAVORE quod conceditur, non retorquetur in odium, l. nulla juris ratio 25. de legib. l. quod favore 6. Cod. cod. tit. cap. quod ob gratiam 61. de Regula Juris lib. 6. [ubi vid. omnino Petr. Peck. Exemplum & textus allegans in l. 3. §. 5. de Carbon. Edict.] Thomas de Thomasset. in floribus Legum, reg. 243. ubi ait procedere, nisi aliquis in legem ipsam peccaverit. & pag. 258. ubi intelligit, nisi sua culpa retorquetur, Surdus decis. 105. n. 5. Monet. in tract. de opt. canon. cap. 3. n. 142. Cardinalis Mant. de tacitis & ambig. convent. lib. 2. tit. 12. n. 27. O Stav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 39. Sigism. Scacc. de commerc. & camb. §. 2. gloss. §. n. 308. Johan. Mar. Novat. in praxi elect. & variat. fori, quæst. 43. sect. 1. n. 18. pag. 93. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 651. n. 21. & cap. 665. n. 20. & cap. 656. num. 17. [Exceptio est egregia in beneficiis alternative & sub electione concessis, ut est beneficium induciarum & cessionis. l. ult. Cod. qui bonis ced. poss.]

IV.

FAVORI suo quilibet renunciare potest, [text. est in l. pen. C. de pact. ibique gloss. l. 46. de pact. ubi vide simul exemplum] l. cum pater 77. §. libertis 27. ff. de legat. 2. l. si judex circumvento 41. ff. de minorib. l. potest 71. ff. ad Leg. Falcid. l. si quis in conscribendo 29. C. de pactis. l. quoties 13. C. de fideicom. l. 2. C. ut in possess. leg. l. penult. C. de Episcop. & cleric. cap. ad apostolicam 16. de regularib. cap. si de terra 6. in fin. de privileg. Bart. in l. 1. C. de pact. Anton. Gomez. var. tom. 2. cap. 13. num. 17. Menoch. conf. 89. n. 97. Surdus conf. 198. num. 2. Vitalis de Camban. in tract. clausular. pag. 241. n. 9. Cardinalis Mant. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 18. num. 20. Monet. de opt. canonica. cap. 3. num. 207. & cap. 6. num. 4. Mar. Anton. var. resol. l. 1. resolut. fin. cas. 13. Ferrer. in Constitut. Cataloniae. gloss. 4. num. 86. Rot. decis. 265. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Ambrosin. Perus. decis. 3. num.